

Slovenskí katolícki sniečkári už otvorene hovoria o kňazstve žien. Ešte nedávno sa tvárili, že je to len nemecký výstrelok

26. augusta 2024   ✚ Krátke správy

Mýtus o konzervatívnom Slovensku a jeho konzervatívnej cirkvi, z ktorého sa celé desaťročia sýtili prehnané ambície niektorých slovenských katolíkov stredného prúdu, očakávajúcich akýsi bližšie nešpecifikovaný, avšak o to významnejší zástoj Slovenska v záchrane európskeho kresťanstva, civilizácie a Cirkvi, sa raketovou rýchlosťou blíži do svojho terminálneho štádia. Nepomohli mu zjavne ani niektoré vyhlásenia Jána Pavla II. o úlohe Slovenska, na ktoré sa tak vehementne a radi odvolávali milovníci zlatej strednej umiernené liberálno konzervatívnej cesty, a ktoré mali túto výnimočnú úlohu Slovenska údajne potvrdzovať.

Ilustračný obrázok, zdroj: Pexels

Skutočnosť je úplne opačná: Slovensko počas posledných niekoľkých rokov ubehlo za krátky čas v rámci cirkevnej liberalizácie a pokroku trasu, na ktorú potrebovali kedysi krajiny celé desaťročia. Napomohlo tomu samozrejme aj dianie v cirkevnom vatikánskom centre, voči ktorému vykazuje slovenská cirkev flexibilitu vskutku obdivuhodnú.

Kam až slovenská cirkev na synodálnom putovaní dospela, o tom svedčí rozhovor v denníku *Postoj*, v ktorom exceluje český salezián Zdeněk Jančařík. Zámer angažovať do pretláčania tých najkontroverznejších progresívnych tém (ako sa na denník s takou „konzervatívnou“ reputáciou aj zaiste patrí) českého ultraliberálneho kňaza je typicky slovenský a to vo viacerých smeroch. V prvom rade ide samozrejme o výhovorku: veď to nie my, to ten český kňaz. V druhom rade ide o aplikovanie klasického modelu importovania západného progresivizmu na Slovensko skrze český kanál (z tých najslávnejších osvecovačov Slovenska spomeňme aspoň Masaryka, Šimečku najstaršieho alebo Halíka), takže akcia nevyzerá ako niečo extraordinárne, ale ako bežný kamienok do veľkej a akceptovanej mozaiky. Ergo, z pohľadu pokrokového slovenského katolíka sa vlastne nič až také nové a hrozné nedeje.

<https://svetkrestanstva.postoj.sk/161109/je-potrebnne-aby-zeny-dostali-v-cirkvi-mikrofon-kslovu-sa-dostavaju-len-cez-strbinky>

Zaiste, v porovnaní s Nemeckom nie. Avšak upozornite ma pokiaľ má klame pamäť: nebol založený celý umiernené liberálne progresívne konzervatívne naratív slovenských katolíkov stredného prúdu práve na tom, že u nás niečo také ako v Nemecku nehrozí? A keď hovoríme o „niečom takom“, tak zrejme do toho môžeme zahrnúť aj diskusie na témy ako svätenie žien za kňazky. Táto téma bola ešte pred pár rokmi na Slovensku tabu a varovania pred ňou vzbudzovali na tvárach umiernených slovenských konzervatívov len zhovievavý súcit nad duševným malomocenstvom údajných panikárov, ktorí by predsa mali vedieť, že Slovensko, ktoré tak vychválil aj sám Ján Pavol II., niečo také nemôže akceptovať, že? Asi podobne ako tzv. dvojkrížikové požehnanie homo-párov, ak sa nemýlim...

No a už je to tu a český pokrokový kňaz z rehole saleziánov, ktorá má na Slovensku taký masívny odpad od vysväteného kňazstva, ako sa na tom istom denníku pochválil slovenský provinciál:

<https://svetkrestanstva.postoj.sk/62781/zostat-vernym-bohu-niekedy-znamenaj-opustit-reholu>

nám prišiel naliať do dezolátnych a temných slovenských myslí trochu toho pokroku, ktorý sa nachádza zatiaľ len v hlavách slovenskej katolíckej elity, ktorá by sa však ešte pred pár rokmi dušovala, že sa v ich hlavách žiaden takýto pokrok nenachádza. Avšak ako hovorieval už slávny Hogo-Fogo alias Horacius Badman z filmu *Limonádový Joe: „Čas cvála vpred ako splašená herka a divákov už pramálo zaujíma zápletká prvého dejstva.“* Doba sa skrátka tak „vyvinula“, že myšlienky, ktoré museli slovenskí katolícki slniečkári roky s ošiváním skrývať, môžu teraz pokojne vyplávať na verejnú hladinu nášho cirkevného života ako olej.

A nie sú to žiadne náznaky. Čítajme a učme sa. Pani redaktorka Zlatohlávková, ktorá vyštudovala žurnalistiku a katolícku teológiu na Univerzite Komenského, ako sa píše v jej curriculum vitae na stránke *Postoj* (a my aspoň s povďačnosťou vidíme, akú formáciu tam budúci katolícki žurnalisti dostávajú) ide rovno a bez inotajov na vec. Pýta sa priamo:

„Predsa len, v knihe píšete aj o kňazskom svätení žien. Táto téma vyvoláva už roky búrlivé debaty napríklad v nemeckom prostredí. Prišiel čas, aby sa tieto témy otvárali aj v našom priestore?“

Je však zrejmé, že táto otázka je zbytočná a priam krajne pokrytecká. Pokiaľ niekto pochybuje, či sa nejaká téma má otvárať v našom priestore, prečo ju potom otvára a verejne predkladá k diskusii ako jednu z možných alternatív? Salezián Jančařík neváha a odpovedá s uspokojením, že doba sa posunula aj u nás:

„Dnes sa aj u nás debatuje už úplne o všetkom. Vydanie tejto knižky zapadlo do určitej atmosféry, napríklad Mireia Ryšková vydala knihu o kňazstve ženy, vyšiel román inšpirovaný príbehom Ludmily Javorovej. O téme svätenia žien sa i bez môjho pričinenia hovorí, pretože máme prázdne semináre.“

V Nemecku je však diskusia omnoho ďalej. Už niekoľko rokov tam existuje hnutie žien, ktoré presadzuje kňazské svätenie žien. Súvisí to však aj s tým, ako funguje miestna cirkev, kde je príslušnosť k nej naviazaná na cirkevné dane. V ostatnom období zaznamenala nemecká cirkev výrazný odliv veriacich aj z toho dôvodu, že je málo reformná. Vo všeobecnosti tam preto prevláda reformné zmýšľanie v mnohých ohľadoch. A otvorene zaznieva kritika pápeža Františka, že je málo reformný.“

Celková atmosféra je podľa dona Zdenka dnes výborná, ale v minulosti bola (2000 rokov?) hysterická. Čiže aj reakcie Jána Pavla II. na svätenie žien, mali niečo do činenia s hystériou?

„V tomto zmysle sa cirkev podstatne posunula oproti minulým rokom. **Reakcie už nie sú také hysterické (???)**, **ako bývali**. V 90. rokoch som robil v mládežníckom časopise a vtedy sme pre spracovanie akejkolvek kontroverznejšej témy museli ísť na koberček. Tentoraz to tak už nebolo.“

Napriek jeho otvorenému tematizovaniu svätenia žien, pani redaktorka vôbec neprotestuje, že ide o doktrinálne neprípustné špekulácie. A to ani vtedy, keď dôjde na reálne nepovolené svätenie:

„Ešte predtým, ako som začal písať o ženách v cirkvi, som robil rozhovor s Ludmilou Javorovou, ktorá bola za totality vysvätená za kňaza tajným biskupom Davidkom. Išlo o svätenie pre určitú oblasť, čisto pre ženské prostredie v ženských väzniciach. Ten rozhovor bol pre mňa zaujímavý najmä tým, že Ludmila Javorová si v sebe to kňazstvo nesie naďalej. Prednedávnom uplynulo 50 rokov od jej svätenia. Nikto jej ho formálne nevzal. Po revolúcii jej však bolo zo strany predstaviteľov cirkvi naznačené, že nemá o svojom svätení hovoriť a nesmie ďalej vykonávať kňazskú službu. Ona si to však nesie ako svoje životné poslanie. Tento rozhovor bol určite jedným z prvých impulzov viac sa o túto tému zaujímať.“

Otvorene sa tu pritom hovorí o vysvätenej žene ako o držiteľke autentické kňazstva a kňazského poslania, ktoré si v sebe „nesie ďalej“. Rozhovor pokračuje revolučným blábotaním o ženách, ktoré by mohli spovedať:

„Napríklad aj žena v spovednici je z môjho pohľadu celkom predstaviteľná skutočnosť. Žena, ktorá má empatiu či skúsenosť, dokáže poradiť vo veciach, kde my muži zlyhávame. Takisto vidím priestor pre ženy pri ambóne, pri kázaní a výklade evanjelia.“

To by však musela byť žena vysvätená, aby dostala tzv. moc kľúčov. A to evidentne je aj naznačovaný možný cieľ, pričom pani redaktorka vôbec neprotestuje, ale naopak ešte nahráva na smeč a pýta sa dona Zdenka, či vidí priestor žien aj „pri oltári“. Duchaplnej odpovedi nechýba dokonca ani sarkastická koncovka:

„My už tak akosi automaticky hovoríme o tom, že volanie ku kňazstvu majú len muži. Neuvažujeme nad tým, ako ho môžu mať aj ženy. Čo keď má to povolanie desatina žien v mojom kostole? Ale nezamýšľam sa vôbec nad tým, lebo ved' k tomu Pán Ježiš nemôže volať, pretože to neexistuje.“

A nasleduje spochybnenie doterajšej cirkevnej predstavy kňazstva:

„Povolanie ku kňazstvu je túžba slúžiť Božiemu ľudu pri oltári, vysluhovať sviatosti, kázať, byť pastierom. Je to špecifická záležitosť v cirkvi, je to vnútorné volanie a nie je jednoduché to úplne opísať. U žien je to tiež asi niečo viac ako len o tom mikrofóne, ktorý by dostali.“

Keby žena cítila povolanie ku kňazstvu, musela by sa zmeniť cirkev. Alebo sa toho musí hneď zriecť a môže pomáhať len kňazovi na fare. **Je zaujímavé, ako to uzatvárame práve preto, lebo Ježiš bol muž. A na tomto stojí argumentácia.**“

Z tejto dvojznačnej odpovede, ktorá navyše spochybňuje doterajšiu cirkevnú argumentáciu vyvodila redaktorka bizarný záver, ktorým reagovala na predchádzajúce vety dona Zdenka: „To je argumentácia

pápeža Jána Pavla II., ktorý týmto v apoštolskom liste Ordinatio sacerdotalis uzavrel teologickú debatu na túto tému.“ Ergo, nejakým záhadným myšlienkovým postupom jej prišli slová dona Zdenka a vyjadrenia pápeža Jána Pavla II. ako identické.

Pokus o alibi a zahmlievanie? Avšak nie je žiak nad učiteľa a don Zdenko vypáli v nasledujúcich odpovediach taký závoj hmly, že výkon pani redaktorky vybledol a vlastne nakoniec nikto nevie, prečo tú tému celý čas rozoberajú. Jedno je však zrejmé – muži si doteraz uzurpovali Cirkev na úkor žien:

„Ale uberá sa to tým smerom, že muži si budú rozhodovať o svojom mužskom svete. A práve táto kniha prináša istú polemiku, aby sme počuli aj ten tichý hlas, ktorý zatiaľ nezaznel.“

No a prichádza osvedčená salámová metóda, na ktorú sme si už úspešne zvykli. Najprv len akési „polosvätenie“:

*„Možno toto je prvý krok, aby sme ženám takto aktívnym v cirkvi dali **nejaké špeciálne svätenie**, aby mohli v prípade smrteľnej núdze napríklad svedeať a dávať rozhrešenie. Nemusíme hovoriť hneď o kňazskom svätení, ale mohli by sme premýšľať o týchto veciach a súvislostiach trochu odvážnejšie. Český teológ Josef Zveřina tomu hovoril „zvláštna ordinácia“, žeby išlo o požehnania pre ženy v určitých špecifických oblastiach. V niektorých nemeckých diecézach to už robia, že žehnajú ženám, aby mohli krstiť deti.“*

A potom sa ukáže...

Na otázku, či je jednoznačne za svätenie žien však odpovedá respondent opätovným vykrúcaním sa:

„V cirkvi to nie je najdôležitejšia téma, ukázalo sa to aj na poslednej synode. K téme kňazského svätenia žien som sa dostal viac-menej náhodou, cez rozhovory s Ludmilou Javorovou a Mireiou Ryškovou. Vtedy som sa tým začal zaoberať trochu viac. Ale ani v mojej knihe o ženách v cirkvi to nie je to podstatné.“

Nóó, zdá sa, že práve toto „nepodstatné“ zaujalo slovenských pokrokových katolíkov najviac, súdiac podľa toho, že je tomu venovaný takmer celý rozhovor. Môžeme trikrát hádať, prečo asi...

BM

Zdroj: *Postoj*, ilustračný obrázok, zdroj – Pexels

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/slovenski-katolicki-slnieckari-uz-otvorene-hovoria-o-knazstve-zien-este-nedavno-sa-tvarili-ze-je-to-len-nemecky-vystrelok/>